

ОСАДОВІ ФОРМАЦІЇ: КОРИСНІ КОПАЛИНИ ТА ВИКОРИСТАННЯ ПІДЗЕМНОГО ПРОСТОРУ / ОСАДОЧНЫЕ ФОРМАЦИИ: ПОЛЕЗНЫЕ ИСКОПАЕМЫЕ И ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПОДЗЕМНОГО ПРОСТРАНСТВА

УДК 553:551.782.1(477.8)

О. В. Усмінська

КОРИСНІ КОПАЛИНИ МІоценових відкладів Центральної частини Волино-Поділля

O. V. Usminska

MINERAL RESOURCES OF MIocene OF VOLYN-PODILLIA REGION

На підставі результатів геологознімальних робіт дана загальна характеристика перспектив міоценових відкладів району та оконтурені площи, перспективні на корисні копалини. Перспективи насамперед пов'язані з родовищами будівельних матеріалів (глини, вапняки, піски); розвідані також родовища бурого вугілля та прояви сірки. Територія забезпеченa підземними водами високої якості.

Ключові слова: Волино-Поділля, неогенова система, корисні копалини, глина, вапняк, пісок.

На основе результатов геологосъемочных работ дана общая характеристика перспектив миоценовых отложений района и оконтурены площади, перспективные на полезные ископаемые. Перспективы прежде всего связаны с месторождениями строительных материалов (глины, известняки, пески); разведаны также месторождения бурого угля и проявления серы. Территория обеспечена подземными водами высокого качества.

Ключевые слова: Волыно-Подолья, неогеновая система, полезные ископаемые, глина, известняк, песок.

General characteristic of perspectives of Miocene sediments of region and outlined areas, which have perspectives for mineral commodities, was given according to the results of geological investigations. The perspectives are connected first of all with deposits of building materials (clay, limestone, sand), also explored deposits of lignite and occurrence of sulfur. The territory is provided with groundwater of high quality.

Keywords: Volyn-Podillia region, Neogene, mineral resources, clay, limestone, sand.

ВСТУП

Територія досліджень, згідно з районуванням, прийнятим для Комплексної металогенічної карти України масштабу 1 : 500 000 (2002 р.), розташована в межах Волино-Подільської металогенічної області Волино-Причорноморської металогенічної провінції. В межах досліджуваної території дуже розповсюджені різнофактальні утворення неогену, які перспективні на пошуки будівельних матеріалів, а також розвідані родовища бурого вугілля та прояви сірки.

Метою даної роботи є впорядкування наявних даних про знаходження корисних копалин на території досліджень. Для цього було вирішено ряд завдань: узагальнення існуючих даних про наявні родовища та прояви корисних копалин на території досліджень; ревізія та заувірка результатів раніше проведених геологознімальних, розвідувальних та пошукових робіт; виявлення та наведення результатів завірки в польових умовах даних, поданих в Державних балансах корисних копалин.

В основу досліджень було покладено дані з Державних балансів відповідних корисних копалин. В процесі дослідження вивчалися виробничі звіти різних років (геологознімальні та пошуково-розвідувальні роботи), дані з яких були викладені в узагальнювальному звіті з

геологічної будови території [2], в написанні якого автор статті брала безпосередню участь. На етапі польових робіт (2005–2006 рр.) маршрутними дослідженнями було задокументовано наведені родовища, складені їх звітні каталоги та карта корисних копалин.

На сьогодні стан розглядуваної нами проблеми такий. Для досліджуваної території подана детальна характеристика у виробничих звітах, що стосується корисних копалин — наведена пояснівальна записка, складена загальна карта корисних копалин для відкладів різного типу, для нових проявів [2] отримані експертні висновки оцінки ресурсів, для міоценових відкладів це рисунчасті кремені Котюжинської площини.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

На рис. 1 наведені корисні копалини, характерні для міоценових утворень досліджуваної території.

Горючі корисні копалини. Тверді. Вугілля буре. На території досліджень відомі три родовища. Буре вугілля пов'язане з піщано-глинисто-вуглистою фацею нижнього баденію (опільська світа, поморяно-золовівські верстви) і трапляється в північній та північно-західній частинах території. Відклади літологічно пред-

Група	Городи	Підгрупа	Призначення	Вид	Родовище	Прояв	Генетичний тип
	Городи	Підгрупа		Вугілля буре			Осадовий біохімічний
Неметалічні	Сировина нерудна для металургії	Сировина хімічна	Сировина формувальна	Глина бентонітова		▽ ГБ-фр	Вулканогенно-осадовий
			Сировина для хімічних меліорантів	Вапняк			Осадовий
	Гірничу руду і сировину	Сировина для пилляних стінових матеріалів	Сировина ювелірно-виробна (напівдорогоцінне каміння)	Онікс мармуровий		■ опт	Інфільтраційно-тіпергенний
			Сировина виробна	Кремінь візерунчастий		⊗ Км	Осадовий
	Сировина будівельна	Сировина для пилляних стінових матеріалів	Сировина для будівельного вапна та гіпсу	Вапняк			>>
			Сировина для бутового каменю	>>			>>
		Сировина піщано-гравійна	Пісковик				>>
			Пісок				>>

Рис. 1. Корисні копалини міоценових відкладів території дослідження

ставлені бурим вугіллям, яке у вигляді малопотужних лінз перешаровується з темно-сірими глинами, кварцовими та кварц-глауконітовими пісками, інколи з галькою кременів у підошві.

Вугільний пласт залягає серед пісків, піщанистих і вуглистих глин. Вугілля буре, темносіре до чорного, деколи землисті, часто щільне, шарувате, тріщинувате, інколи глинисте. Відмічається велика кількість включень шматків лігніту і, рідко, конкрецій піриту. Представлені одним-трьома майже горизонтальними шарами з максимальною потужністю до 1,6 м, потужності дуже не витримані. Потужність розкривних порід досягає 55 м. Родовища характеризуються низькою якістю вугілля та незначними запасами.

Для всіх родовищ підраховані запаси, і вони знаходяться на Державному балансі корисних копалин. Частина родовищ у минулому експлуатувалася, але їх розробка була призупинена через низьку якість і пуск в експлуатацію шахт

Львівсько-Волинського кам'яновугільного басейну.

Неметалічні корисні копалини. Сировина нерудна для металургії. Сировина формувальна та для огордкування залізорудних концентратів. Сировина бентонітова. На території робіт відомі два прояви бентонітових глин. В деяких відслоненнях відмічаються окремі малопотужні прошарки бентонітоподібних глин. Місця знахідок розміщені хаотично в межах всього аркуша, приурочені переважно до косівської світи, але трапляються досить часто вище (волинські верстви) та нижче (опільські утворення) по розрізу. Прояви, відомі на території, приурочені саме до косівської світи. В них описані бентонітоподібні глини зелені та блакитно-сірі, місцями білі. Потужність — від 0,3 до 0,7 м. Глина залягання — 3–16 м.

За результатами випробувань бентоніт придатний для використання в металургії. При подальшому вивчені обидва прояви

були віднесені до таких, що не мають промислового значення через низьку якість глин та незначні запаси, а отже, віднесені до забалансових.

Гірникохімічна сировина. Сировина хімічна. Вапняк. Державним балансом запасів корисних копалин України враховано Полупанівське родовище вапняку. Родовище приурочено до Товтрової гряди і складено в основному літотамнієвими перекристалізованими вапняками верхнього баденію і черепашково-серпуловими перекристалізованими вапняками верхнього сармату (волинські верстви).

Корисною копалиною є літотамнієві вапняки верхнього баденію (косівська світа), що залягають у вигляді сплющеної двояковипуклої лінзи. Вапняки світло-або бурувато-сірі масивні міцні потужністю від 39,7 до 101,7 м. Середня потужність розкривних порід — 13,6 м. Відходи вапняків при видобуванні їх для цукрової промисловості використовуються в якості сировини для виробництва щебеню і для виробництва борошна для підкормки тварин та птиці у сільському господарстві.

Найбільш якісний вапняк для цукрової промисловості відомий лише в межах Товтрової гряди, але рифові вапняки Товтр різного профілю застосування оцінювати недоцільно, бо вони знаходяться в заповідних зонах, які охороняються законом.

Сірка. На території досліджень відомий один прояв самородної сірки — Конопківський, який знаходиться в районі с. Конопківка Теребовлянського району Тернопільської області. Продуктивним горизонтом є хемогенні ратинські вапняки тирадської світи потужністю до 11,5 м. Вапняки світло-сірого до білого кольору, пелітоморфні, досить часто зі слідами перекристалізації, вивітрілі, з соляною кислотою реагують активно.

В межах прояви відмічено кілька типів сірчаних руд: тонковкраплені (сірка утворює густу і дуже тонку вкрапленість, вміст досягає до 20–45%), вкраплено-гніздові (сірка сильно вивітрана, порошкувата, дрібні вкраплення і гніздові скupчення, вміст її до 10%), смугасті, мікро-пористі (сірковмісний вапняк смугастий, вміст сірки коливається в межах 25–40%), гніздово-вкраплені (у вапняках жовтувато-сірих перекристалізованих, цукроподібних, вилужених, вміст до 20%) [1].

Продуктивний горизонт тяжіє переважно до нижньої частини хемогенних вапняків, потуж-

ність яких збільшується в південно-східному напрямку.

Прояв був виявлений за результатами геологознімальних робіт [1]. Проведені пошукові та пошуково-оцінювальні [3] роботи з підрахунком запасів по категорії C_2 . В результаті прояв визнаний таким, що не має промислового значення через невеликі запаси та розташування безпосередньо в межах населеного пункту. Як негативні фактори розглядається і його віддалість від Передкарпатського сірконосного басейну, поза межами розвитку відповідних процесів масштабного сіркоутворення.

Гірничорудна сировина. Сировина ювелірно-виробна (напівдорогоцінне каміння). Онікс мармуровий. На території досліджень мармуровий онікс спостерігається на окремих родовищах вапняків (Жеребківське, Галущинецьке) у вигляді прожилків малої потужності 0,5–1,0 см натичних форм у черепашково-серпулових вапняках неогену. Онікс світло-коричневий кальцитовий тріщинуватий. Трапляється дуже рідко (одиничні знахідки) і має лише мінералогічне значення.

Сировина виробна. Кремінь рисунчастий. На території досліджень можна виділити три генетичні види кременів: кремені в осадових комплексах верхньокрейдяних відкладів; кремені, що перевідкладені в неогенових відкладах; кремені в елювіальних розсипах. В даній роботі детально розглянуто лише кремені, що перевідкладені в неогенових відкладах.

У північно-східній частині території досліджень у відслоненні розкриті глинисто-піщані волинські верстви сарматського регіорусу. Представлені пісками нерівномірно глинистими, карбонатизованими, нерівномірнозернистими від дрібно- до крупнозернистих, іноді гравелистих, слабо з cementованих, потужністю до 2,5 м. Біля підошви та покрівлі спостерігаються два горизонти, які складені конкреціями кременю, потужність кожного з яких близько 25–30 см, розділених шаром пісків потужністю майже 1,5 м. Межі горизонтів нечіткі, хвильясті. Кремені частіше округлої, яйцеподібної або гантелеподібної форми, різного розміру — від 3–5 до 15–17 см по довгій осі, розташовані на відстані 5–10 см один від одного. Колір від чорного до сірого, зеленувато-білястого, брудно-червононого та брудно-жовтого (внаслідок інтенсивного і нерівномірного озалізnenня). На сколах спостерігається зонально-концентричний рисунок, інколи у вигляді розводів неправильної форми, плям.

Вміст кременів досить значний, за якінми характеристиками відповідають рисунчастим кременям.

Площа поширення кременів, що перевідкладені у неогенових відкладах збігається з площею залягання волинських верств на здолбунівській світі крейди. Для оцінки перспективних ресурсів використовувався метод прямого розрахунку.

Розрахунок [2] проводився на основі встановлених параметрів:

$$Q = k \cdot S \cdot h \cdot C \cdot d,$$

де k — коефіцієнт достовірності прогнозу ($k = 0,5$); S — площа поширення кременів на поверхні, що вивчається ($S = 2,8 \text{ км}^2$); h — визначена сумарна потужність горизонтів, складених кременями ($2 \times 0,25 \text{ м} = 0,5 \text{ м}$); d — середня густина.

Вміст кременів (C) розрахований таким чином. В 1 м^3 породи візуально спостерігається 20 гальок. Об'єм 1 гальки в середньому дорівнює $0,0004 \text{ м}^3$, тобто об'єм кременів становить: $20 \cdot 0,0004 \text{ м}^3 = 0,008 \text{ м}^3$.

При питомій середній густині кременів $2,6 \text{ т}/\text{м}^3$ продуктивність дорівнюватиме: $0,008 \text{ м}^3 \cdot 2,6 \text{ т}/\text{м}^3 \cdot 1 \text{ м}^3 = 0,021 \text{ т}/\text{м}^3$.

Отже, $Q = 0,5 \cdot 2800000 \text{ м}^2 \cdot 0,5 \text{ м} \cdot 0,021 \text{ т}/\text{м}^3 = 14700 \text{ т}$ — ресурси (P_3) рисунчастого кременю у неогенових відкладах на площі $26,6 \text{ км}^2$.

Завдяки високим декоративним властивостям сировини прояв, що отримав назву Котюжинської площині [2] є перспективним.

Сировина будівельна. Сировина для піляних стінових матеріалів. Вапняк. Як сировина для піляних стінових матеріалів на території досліджень використовуються вапняки неогенові, рифові та горизонтально-шаруваті. Серед рифогенних вапняків застосовуються в основному детритові, не перекристалізовані, щільні, відносно однорідні вапняки, що залягають в товщі перекристалізованих вапняків у вигляді пластоподібних покладів, потужністю від декількох метрів до 40 м. Серед горизонтально-шаруватих сарматських відкладів сировиною для піляних матеріалів слугують черепашкові, детритово-черепашкові, оолітові, детритово-оолітові вапняки, що залягають на глибині 0,1–30 м, потужність їх коливається від 2,2 до 30 м. Потужність розкривних порід — від 0,5 до 16 м.

Всього на досліджуваній території за результатами попередніх робіт відомо п'ять родовищ

вапняків, які можуть використовуватися для піляних стінових матеріалів. Державним балансом України враховані запаси лише Добриводського родовища вапняків, яке на даний час не розробляється. Частина родовищ передбуває в експлуатації на незатверджених запасах [2].

Сировина петтургійна та для легких наповнювачів бетону. Глина. На території розведене одне родовище керамзитової сировини. В якості корисної копалини використовуються жовто-сірі глини неогену середньою потужністю 10 м. Родовище комплексне — четвертинні суглинки покрівлі застосовуються як сировина цегельно-черепична. Родовище враховано Державним балансом України.

Води. Підземні води. Підземними водами високої якості територія досліджень практично повністю забезпечена. Основним джерелом водопостачання є підземні води водоносних комплексів міоцену, верхньої крейди і девону. Розвідано дев'ять родовищ питних прісних підземних вод, з яких у міоценових відкладах три — Охримівське, Козівське та Скалатське. Запаси затверджені, не експлуатуються.

Мінеральні води представлені двома родовищами, з яких одне міоценове (Конопківка) просторово збігається з покладами самородної сірки в хемогенних вапняках тиранської світи. На базі мінеральних вод Конопківського родовища діє санаторій «Медобори».

Корисні копалини місцевого значення. Неметалічні копалини. Сировина для хімічних меліорантів ґрунтів. Вапняк. На території робіт виявлено три родовища вапняків, що можуть використовуватися як сировина для вапнування кислих ґрунтів; з них Полупанівське є комплексним. Вапняки цього родовища можуть застосовуватися як сировина для вапнування кислих ґрунтів і для виготовлення будівельного вапна, бутового каменю, а також для потреб цукрової промисловості. Опис даного родовища наведений у характеристиці хімічної сировини. Інші два не розвідувались, і запаси по них не затверджені.

Сировина для будівельного вапна та гіпсу. Вапняк. Найбільш придатними породами для виробництва вапна є щільні вапняки, що не зазнали доломітизації. Родовищ вапняків на території робіт — 13. Корисна копалина представлена неогеновими вапняками баденського (косівська світа) та сарматського (волинські верстви) регіонів. Баденські вапняки масив-

КОРИСНІ КОПАЛИНИ МІОЦЕНОВИХ ВІДКЛАДІВ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ЧАСТИНИ ВОЛІНО-ПОДІЛЛЯ

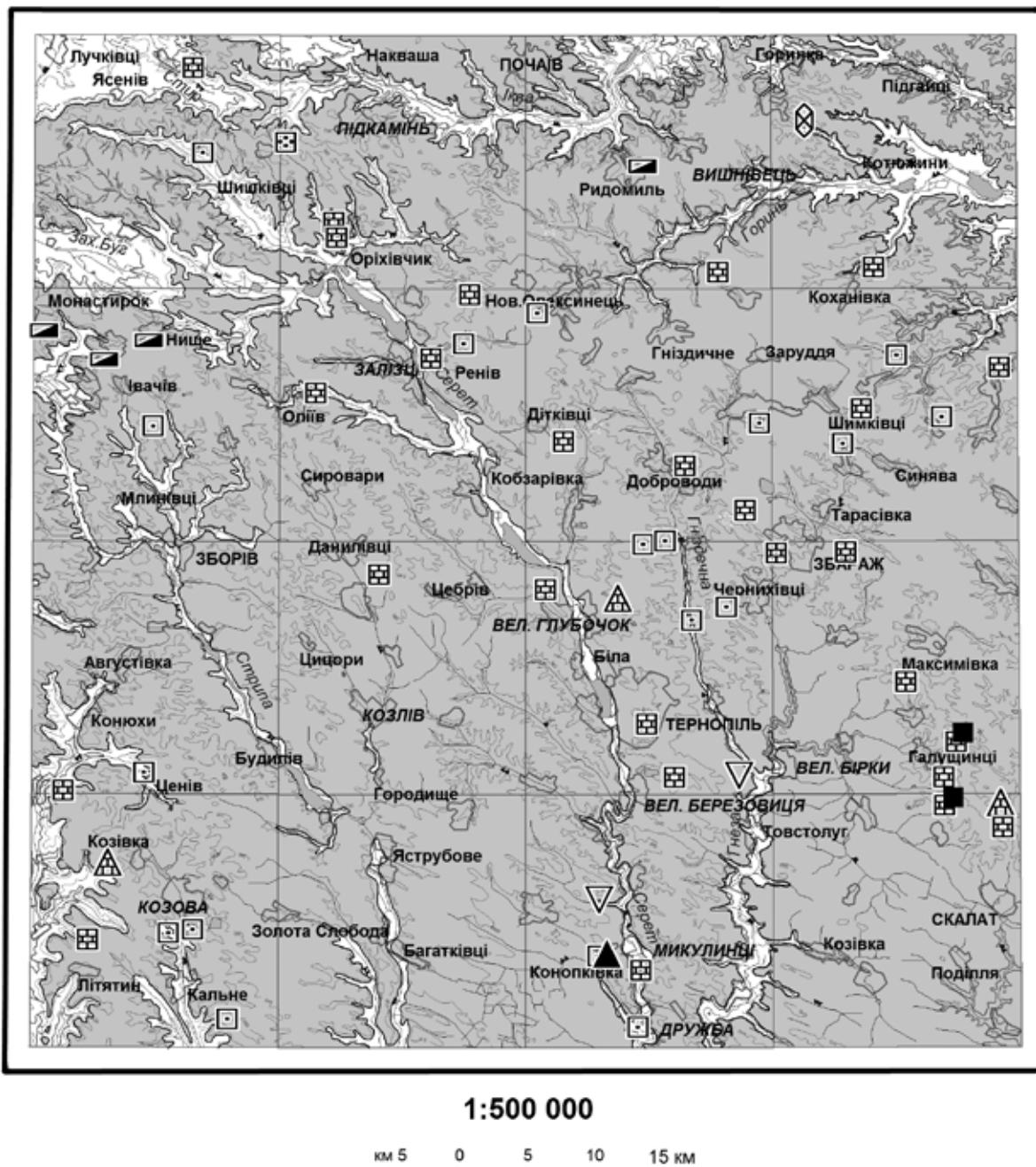

Рис. 2. Корисні копалини міоценових відкладів території досліджень. Масштаб 1 : 500 000. Умовні позначення корисних копалин див. на рис. 1

ні, органогенні літотамнієві, деколи кавернозні, від біло-сірих до сірих. Вапняки сарматського ярусу — оолітові і черепашкові, з прошарками кварцового піску.

Державним балансом на даний час враховано тільки два родовища: Максимівське та Галущинецьке. Інші родовища не розробляються, запаси по них не затверджувались. За винятком кількох родовищ, вапняки розробляються лише періодично для потреб місцевого населення.

У родовищах, що експлуатуються, корисна копалина — вапняк органогенно-детритовий світло-сірий, у верхній частині зруйнований до бріл та жорстви, а також вапняк черепашково-серпуловий, дуже міцний світло-коричневий; вапняк органогенно-детритовий світло-сірий літотамнієво-мергелистий. Нижче порода міцна, щільна, однорідна. Видима потужність сягає 20–50 м. Розкривні породи представлені дезінтегрованими вапняками, інколи глинами з уламками вапняку, суглинками та ґрунтово-

рослинним шаром, загальною потужністю до 10 м.

Сировина для бутового каменю. Вапняк.

Для отримання бутового каменю на території робіт використовуються вапняки та пісковики. Вапняки приурочені до волинських верств сарматського регіоярусу, косівської світи баденського регіоярусу неогену та луквинської світи сantonського яруса верхньої крейди. Пісковики переважно девонського віку, рідко трапляються пісковики неогену, останні не розробляються.

Родовища, що розробляються для отримання бутового каменю і щебеню, представлені в основному баденськими і сарматськими вапняками. На території робіт виявлено 12 родовищ, Державним балансом враховано п'ять, розробляються три.

Корисна копалина представлена вапняком органогенно-детритовим, світло- і темно-сірим, світло-жовтим, перекристалізованим, інколи кавернозним, міцним, пористим, потужністю 29,4 м, потужність розкривних порід — 0,3–3,4 м.

Сировина піщано-гравійна. Пісок. Родовища будівельних пісків розповсюджені майже по всій території і приурочені в основному до відкладів баденського (опільська і косівська світи) та сарматського (волинські верстви) регіоярусів неогену та четвертинної системи.

Піски баденського регіоярусу дрібно- та тонкозернисті, рідше — різнозернисті, глинисті, деколи з прошарками вуглистих глин. Потужність їх коливається від 3 до 12 м. Сарматські піски кварцові, здебільшого тонкозернисті, рідше дрібнозернисті, вапняковисті. Потужність сарматських пісків коливається від 5 до 16 м.

На території робіт нараховується 24 родовища піску, всі родовища дрібні. Державним балансом запасів корисних копалин враховано десять родовищ, з яких вісім розробляються.

На геологічній карті масштабу 1 : 500 000 в межах поширення утворень міоценового віку наведено розміщення родовищ корисних копалин, що приурочені до них (рис. 2).

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ЇХ ОБГОВОРЕННЯ

На підставі проведених робіт була складена відповідно до сучасних вимог схема розміщення корисних копалин неогенових відкладів та дано текстовий опис до неї. На основі цих матеріалів можна побудувати зразки, на яких

оконтурені площини, перспективні на різні види сировини. Дані, наведені в статті, подавалися в складі виробничого звіту «Геологічна будова ...» [2], який було розглянуто та прийнято в 2008 р.

ВИСНОВКИ

На підставі детального вивчення матеріалів попередників, маршрутних досліджень, вивчення керна свердловин та аналізу літолого-фаціальних карт дана загальна характеристика мінерально-сировинної бази міоценових відкладів центральної частини Волино-Поділля. З'ясовано перспективність відкладів для пошуку певних корисних копалин; наведено відповідний віковий зразок; в межах поширення відкладів визначено місця виявлення родовищ корисних копалин. Основними практичними результатами досліджень є чітке виділення у розрізі строкатих неогенових відкладів перспективних площин на нерудні корисні копалини (сірку, пісок, глини, вапняки) для різних галузей промисловості. Наукова новизна полягає в наданні актуальних даних про наявність і стан родовищ корисних копалин досліджуваної території, ревізії даних Державних балансів корисних копалин, а також наведенні даних про Котюжинську площину рисунчастого кременю, яка вперше була охарактеризована при геологорозвідувальних роботах під керівництвом Борисенко Т. С. [2], в яких автор статті брала безпосередню участь.

1. Геологическая карта листа М-35-ХХ (Тернополь): отчет за 1959–1960 гг. / Тернопольская геологическая партия Львовской экспедиции ; рук. Власов Б. И. — Львов, 1961. — 412 с. — Исполн.: Власов Б. И., Анисимов В. С., Шестопалов В. М. — Библиогр.: С. 403–408. — Инв. №1219.
2. Геологічна будова та корисні копалини верхньої течії р. Серет: звіт про геологічне дослідження масштабу 1:200 000 території аркуша М-35-ХХ (Тернопіль). Т. 2 / ПДРГП “Північгеологія”; відп. вик. Борисенко Т. С. — К., 2008. — 160 с. — Вик.: Борисенко Т. С., Гадючка Є. В., Усмінська О. В. та ін. — Бібліогр.: С. 88–103. — Инв. №6955.
3. Отчет о полистной геологической съемке планшетов М-35-88-А, В и геологического доизучения планшетов М-35-87-А, Б, В, Г масштаба 1 : 50 000 за 1983–1988 гг. / Львовская ГРЭ объединения «Запукргеология»; рук. Грузман Г. Г. — Львов, 1988. — 506 с. — Исполн.: Грузман Г. Г. и др. — Библиогр.: С. 445–450. — Инв. №03058/6.

Центр регіональних геологічних досліджень, Державне підприємство "Українська геологічна компанія", Київ
E-mail: babaski@ukr.net